

τοῦ Μιχαήλ εἰς Κυζίκ-Αρούτ· τοῦτο ἔμελλε νὰ καταστῇ βάσις ἑνεργείας διὰ νέαν ἐκστρατείαν, εἴτε ἔνεκα λόγων καταστολῆς ἀνταρσίας, εἴτε ἔνεκα προθέσεως τῶν Ρώσων τοῦ νῦ προελάσθωσι πρὸς τὸ Σερδάξ, Μεσχέδ, Μέρβ καὶ τὴν Ἐράτην. Ἀπὸ τοῦ φερούαριον τοῦ 1882 ὁ ταγματάρχης Ἀλικάνωφ ἐπεσκέψατο τὸ Μέρβ μετημψιεθμένος· μεθοριακὴ δὲ σύμβασις εἶχεν ὑπογραφῆν ὑπὸ τῆς Περσίας. Κατὰ ὀκτώβριον τοῦ 1883 οἱ Ρώσοι κατέλαβον τὰς ὀάσεις τῆς Τεγένδης, εἴτα δὲ ὁ στρατηγὸς Κομαρώφ, γενικὸς διοικητὴς τῆς ὑπερκαστίου χώρας, προσεκάλεσε τοὺς κατοίκους τοῦ Μέρβ νὰ ὑποταχθῶσιν (φεβρ. 1884). Ἐπιτροπὴ προσῆλθε τότε ἵνα δώσῃ τὸν νεομιθύμενον δροκὸν τῆς πίστεως εἰς τὸν στρατηγόν τῆς φιλοπολέμου ὅμως μερίδος πειραθείσης ἀντίστασιν, ἐδέσθε νὰ καταληφθῇ ἡ ἀκρόπολις διὰ τῶν ὥπλων. Ἡ διασις τοῦ Μέρβ προσηποτήθη ἔκτοτε εἰς τὰς ωσδικὰς κτήσεις.

Ἡ κατάστασις τῆς κεντρόφας Ἀσίας σπουδαιώς ἐβελτιώθη. Οἱ Τουρκομάνοι καθυπετάγησαν ἢ ἀνίσχυροι ὑπὸ τῶν Ρώσων κατέστησαν, ὁ Γιακούπ-Χάν ἐνικάθη ὑπὸ τῆς Σινικῆς, ἥτις ἐκ νέου εἶχε καταλάβει τὸ ἀνατολικὸν Τουρκεστάν (1877), ἢ Ἀφγανία ὑπέκυψεν εἰς τὴν ἀγγλικὴν ἐπιρροήν· τοιαῦτα ἥδαν τὰ γεγονότα, ἄτινα κατέστησαν ἀντιμέτωπα τὰ τοια μέγαλα κράτη τῶν Ρώσων, τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Σινικήν. Ἡ τοῦ Πεκίνου κυρέοντος ἐν μόνον εἶχε νὰ διακανονίσῃ ζήτημα μετὰ τῆς Ρωσίας, τὸ ζήτημα τῆς Κούλτζας· ἀπῆτε δηλονότι τὴν εἰς αὐτὴν ἀπόδοσιν τῆς χώρας ταύτης, ἥν ὑπερχέθησαν αὐτῇ τῷ 1871. Ὁ τῆς Σινικῆς ὅμως πρεσβευτής συνωμολόγησε τῷ 1879 συνθήκην, δι' ἣς ἀφίετο τῇ Ρωσίᾳ τὸ ἥμισυ τῆς ἀμφισθιτούμενης χώρας· ἀλλὰ κατὰ τὴν εἰς Πεκίνον ἐπιστροφὴν αὐτοῦ κατεδικάσθη εἰς θάνατον. Ὁ πόλεμος ἐφαίνετο ἐπικείμενος· καὶ ὑπεχώρησε μὲν ἡ Ρωσία, τηρούσα μικρόν μόνον μέρος τῆς χώρας Ἰλί, ἔλαβεν ὅμως ὡς ἀποζημίωσιν 9 ἑκατομ. ρουβλίων καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἔχῃ προξενικοὺς πράκτορας ἐν ταῖς κυριωτέραις πόλεσι τῆς δυτικῆς Σινικῆς.

Τὰ ἀγγλορωστικὰ ὅμως ἐκκρεμῆ ζητήματα ἥδαν δοθαρά. Ἐπρόκειτο νὰ γνωσθῇ ποια ἔσται ἡ γραμμὴ τῆς ἀμύνης τῶν Ἰνδῶν. ἐπρεπε δηλ. νὰ προστατευθῇ ἀρά γε ἀντὶ πάσης θυσίας ἢ διάβασις τῶν δύο ἀπὸ τοῦ Τουρκεστάν εἰς τὴν Ἀφγανίαν ὁδῶν καὶ νὰ συναθῇ ἀγών ύπερ τηνότε τῆς Ἐράτης, ἢ ἐδεινὸν νὰ ἀποκεθάσῃ οἱ Ἀγγλοί εἰς τὸ νὰ μεταγάγωσι μέχρι Κανδαχάρης καὶ Καβούλης τὰ δρια τῆς τῶν Ἰνδῶν ἀμύνης, τῶν ὅποιων Ἰνδῶν προπύργια αἱ θέσεις αὗται ἀπετέλουν, συνδεδεμέναι ἀλλως διὰ σιδηροδρομικῶν γραμμῶν μετὰ τοῦ Ἰνδικοῦ σιδηροδρομικοῦ συγκατατίθεματος; Μετὰ τὴν τοῦ Μέρβ προσάρτησιν ἡ βρετανικὴ κυρέοντος, καίτερο συγκατατίθεμένη εἰς τὸ ἀφήσῃ τοῖς Ρώσοις νὰ καταλάβωσι τὸ Μέρβ καὶ νὰ δεσπόζωσι τοῦ Μεσχέδ, νὰ δεσπόζωσι δηλονότι τῶν τῆς Ἐράτης ὅδῶν, ἀναγκαῖον οὐχ ἥττον ἐνόμισε νὰ διακανονίσῃ τὸ ζήτημα τοῦ καθοισθιοῦ τῶν σφαιρῶν ἐπιρροῆς, ἐκ ὕδου μητῶς οἱ Ρώσοι καταλάβωσι τῶν Ἐράτην. Ἐπιλαμβανούμενόν λοιπὸν τῶν συμφερόντων τοῦ ἐμίδου ἀπεκάσθησεν ἵνα ἀγγλορωστικὴ ἐπιτροπὴ ὁρίσῃ ἐπακριβῶς τὰ βόρεια τῆς Ἀφγανίας μεθόρια. Ὡς προεβλέπετο λοιπόν, διάθροιστη ἐπειδόμενη κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἔργων τῆς ἐπιτροπῆς· οἱ Ρώσοι κατέλαβον ἀλληλοδιαδόχως ἐν χώρᾳ, ἥτις, κατ' αὐτούς, ἐξηρτάτο ἐκ τῶν Τουρκομάνων χανῶν τῶν γενομένων ὑπηκόων τοῦ τσάρου, τὸ Πούλ-ι-Χατούν, τὸ Ζουλφικάρ, τὸ Ἀκροβάτ, ἄτινα ἐν τῷ μέρει διημφισθήτει ὁ ἐμίδος, καὶ σφαιραῖς ἀντηλλάγησαν καὶ σταθμοῖς ἐν τοῖς μεθοριοῖς.

Τὸ ἐν Ἀγγλίᾳ φρόνιμα συνεταράχθη, πάντες ὡμίλουν περὶ πολέμου, καὶ συνδιαστέθησεν ἑγένοντο ἐν Ραβούλ-Πινδῆ ὑπὸ τοῦ Ἀβδ-ἀρ-Ραχμάν χάν καὶ τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ ἢ ἀντιβασιλέως τῶν Ἰνδῶν δῆρος Δούφθεριν. Εὐτυχῶς αἱ φιλεισηνικαὶ διαθέσεις τῶν δύο κυρεονίσθεων ἐπεκράτησαν· κατὰ νοέμβριον τοῦ 1885 ἡ μικτὴ ἐπιτροπὴ ἐκ νέου συνῆλθεν, ἐπεράτωσε τὰς ἐργασίας αὐτῆς κατὰ δεσπέμβριον τοῦ 1886, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς συμπεριελήθη ἐν τῇ κατὰ ιούλιον τοῦ 1887 ἐπιτευχθεὶσῃ συμφωνίᾳ· ὁ ἐπὶ τόπου καθοισθιός τῶν μεθοριῶν διεξῆχθη κατὰ τὸν ἀκόλουθον χειμῶνα. Τὸ μεθοριακὸν τοῦτο ζήτημα ἔληξεν ἐπ' ὧδελείᾳ τῆς Ρωσίας, ἥτις, τηροῦσα τὸ Πενδζέπ καὶ τὸ Ζουλφικάρ, δυνηθῆσεται εὐχερῶς νὰ χωρίσῃ πρὸς τὴν Ἐράτην.

Ἐκτοτε ἡ Ἀγγλία, ἀρκουμένη εἰς τὸ ὑπερασπίσαι τὴν Ἰνδίαν ἐν τῇ δυτικῇ κλιτύῃ τῶν τῆς Ἀφγανίας δρίων, οὐδὲν παρ-

μέλησε πρὸς ὁχύρωσιν τοῦ νέου αὐτῆς στρατιωτικοῦ μεθορίου, Ὑπεστήθησε τὸν Ἀβδ-ἀρ-Ραχμάν χάν ἐναντίον τοῦ Ἐγιούπχάν, τηρουμένου ταῦν ἐν Ἰνδικῇ (1887) καὶ ἐναντίον τοῦ Ἰσχάκ-χάν, ὅστις ἡναγκάσθη νὰ ζητᾶσθαι ἄσυλον ἐν τῷ ρωσικῷ Τουρκεστάν (δεσπέμβριος 1888). Ὁ ἐμίδος, κολακευτικῶς φερόμενος πρὸς τὴν Ρωσίαν, ἐπέτυχε τῷ 1890 τῆς ἐκ Σαμαρκάνδης εἰς Τασκένδην μεταγωγῆς τοῦ Ἰσχάκ καὶ ἐπέτρεψε τοῖς ἐμπορευομένοις Ρώσοις νὰ προσέλθωσιν εἰς Ἐράτην καὶ εἰς τὰς ὀάσεις τοῦ ἀφγανικοῦ Τουρκεστάν. Θεωρεῖται ὅμως ὡς προστατευόμενος τῆς Ἀγγλίας, ἥτις πληρόνει αὐτῷ ἀπὸ τοῦ 1883 ἐπίσιον ἐπιδομα 12 λάκ ρουπιῶν (πτοι 2,844,000 φράγκων).

Ο ΠΛΑΣΤΗΣ ΠΡΟΓΟΝΩΝ.

ΔΙΗΓΗΜΑ.

(Συνέγεια· ἵδε προηγούμενον ἀριθμούν).

Μιχάτης τῶν ἡμερῶν ἤκουσε κρότον. Ἐπιστολὴ τοῦ κ. Μάκφερσων ἐγγωστοποίει αὐτῷ ὅτι μέρος τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ θά ἡρχετο εἰς τὸν πύργον, ἐπομένως παρεκάλει τὸν ζωγράφον νὰ κλείσῃ καλῶς τὴν θύραν τῆς αιθούσης καὶ νὰ μὴ προδώσῃ τὸ μυστικὸν αὐτοῦ. Εἶχεν εἰπεῖ ὅτι ἐν τῇ αιθούσῃ εἰργάζοντο ἐργάται καὶ οὐδὲν ἐπετρέπετο νὰ εἰσέλθῃ. Ἡτο λοιπὸν φανερὸν ὅτι ἐν τῇ ὑποθέσει ταῦτη ὁ κ. Μάκφερσων δὲν συνεθουλεύθη οὔτε τὴν σύζυγον, οὔτε τὰς θυγατέρας αὐτοῦ.

Ο Μάκρελλος, δστις οὐδεμίαν ἡσθήνετο ἀδυναμίαν πρὸς τὰ ὑπομέτικα βρέφη, ἐπεδόθη ὑπέρ ποτε εἰς τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ. Ἐν τούτοις μίαν ἐσπέραν, περιπατῶν ἐν τῷ παραδείσῳ, ἐν τῇ καμπῆ δενδροστοιχίας τινος παρετήρησε δύο γυναικείας μορφάς, αἵτινες ἐν τῷ σκιόφωτι ἐφάνησαν κατέως χαρίεσσαι. Ἀναμφιβόλως θά ἦτο ἡ κυρία Μάκφερσων, ἀναπνέουσα τὴν ἐσπερινὴν αὔραν ἐν συνοδείᾳ φίλης τινος, ἥ, πιθανῶς, μετὰ τῆς πρωτοτόκου αὐτῆς θυγατρός, ἥτις εἶχε γεννηθῆ καθ' ἧν ἐποχὴν τὰς ὑποκάμισα τοῦ κ. Μάκφερσων ἐπλύνοντα ἐν τῷ οἴκῳ. Εἶχεν ἐν τούτοις λησμονήσει νὰ ἐρωτήσῃ ποίαν ἡλικίαν εἶχεν ἡ δεσποινίς Κάτ.

Τῇ ἐπαύριον, ἐνῷ ἐπεράτου τὴν ιδίαν αὐτοῦ εἰκόνα, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ἔκεινη, ἥν ἐζωγράφιζεν, εἶχε ξανθήν κόμην βοστρυχωτήν, ἐνῷ ἔκεινος εἶχε τὴν κόμην μέλαιναν καὶ κεκαρμένην βαθέως, ἤκουσε θρούν γυναικείων ἐσθήτων. Τῷ ἐφάνη ὅτι προσεπήδουν ἔξωθεν ν' ἀνοίξει τὴν θύραν, ἥτις ὅμως δὲν ὑπεχώρει. Ἦκουσθησαν ψύθυροι, συνομιλίαι, γέλωτες ὑπόκωφοι, είτα δὲ γείραστρυχωτήν, ἐνῷ ἔκεινος εἶχε τὴν κόμην μέλαιναν καὶ κεκαρμένην βαθέως, ἤκουσε θρούν γυναικείων ἐσθήτων. Τῷ ἐφάνη ὅτι προσεπήδουν ἔξωθεν ν' ἀνοίξει τὴν θύραν, ἥτις ὅμως δὲν ὑπεχώρει. Ἦκουσθησαν ψύθυροι, συνομιλίαι, γέλωτες ὑπόκωφοι, είτα δὲ γείραστρυχωτήν, διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν ἐπιτακτική, ἐπληγῆς τρίς ἀποτόμως τὴν θύραν. Ο Μάκρελλος δὲν ἀπεκρίνετο, καίτοι σφρόδρως ἐπεθύμει ν' ἀνοίξῃ. Πίσσος εἶχε παρέλθει καιρός ἀρ' ὅτου δὲν εἶδε γυναικείων πρόσωπον! Διατί ἡ γρατία ἡ ὑπηρετούσα αὐτὸν δὲν ἡδύνατο νὰ θεωρηθῇ ὡς τοιούτον.

Ἡ γείρα ἐκείνη ἐπληγῆν ἐκ νέου καὶ φωνὴ ὄργιλη πως ἔκραζεν.

— Ἀνοίξατε!

— Ητο φωνὴ νεαρὸς καὶ καλῶς προσπίπτουσα εἰς τὴν ἀκοήν μεθ' δόλου τὸ ἐπιτακτικὸν αὐτῆς ὑφος.

— Δέν είμπορων ν' ἀνοίξω, διάτι αἱ διαταγαὶ τοῦ κυρίου Μάκφερσων είναι κατηγορηματικαὶ.

— Τότε κ' ἐγώ θὰ πραγκαλέσω σιδηρουργὸν καὶ θὰ εἰσέλθω διὰ τῆς βίας.

— Ἐπὶ τίνι δικαιώματι;

— Δικαιώματι τῆς θελήσεως μου. Ἐδῶ είμαι ἐγὼ ἡ κυρία.

— Θὰ ὅμολογήσητε ὅτι ἀντέστην;

— Μάλιστα.

— Ο Μάκρελλος, δὲν κατέτρωγεν ἡ περιέργεια, ἥνοιξε τότε ἀγνε-

περαιτέρω διατυπώσεων. Παρετήρησαν ἀμφότεροι ἀλλήλους μετά περιεργίας καὶ ἐκπλήξεως. 'Ο Μάρκελλος ἔβλεπε πρὸ αὐτοῦ δύῳ θελκτικωτάτας νεάνιδας, ὡνὴ μία ἥν ἐνδεδυμένη μετὰ μεγάλης κομψοπεπείας ἢ δ' ἄλλη ἀπλούστατα καὶ ἐν βραχὶ πένθει. 'Αμφότεραι αἱ νεάνιδες ἀνέψχαν υπερμέτρως τοὺς ὄφθαλμούς βλέπουσαι τὸν ἐππότην ἐκεῖνον τῆς ἐποχῆς Καρόλου τοῦ Α' κρατοῦντα ἀνὰ χειρας χρωστήρας.

'Η κομψῶς ἐνδεδυμένη νεάνις προύχωρησε τότε τὴν κεφαλὴν κρατοῦσα ὑψηλή, ἄλλη ἰδούσα ἀμέσως τὸ κωμικόν τοῦ πράγματος ἤρξατο νὰ γελᾷ, ὃ δὲ ἐππότης ἐμιμήθη αὐτὴν.

— Συγγνώμην, κύριε, ἄλλα ποῖος εἰσθε καὶ τὶ κάμνετε ἐδῶ;

— 'Ονομάζομαι Μάρκελλος Λεροῦ, δεσποινίς, καὶ κατασκευάζω προγόνους διὰ τὸν κ. Μάκφερσων, ὅστις, ὡς φαίνεται ἔβλεπεν ἑαυτὸν ἐστερημένον τοιούτων ως ἴδιοκτήτης τοῦ ἀπεράντου τούτου πύργου.

'Η νεάνις ἐπαυσεν αἴφνης γελῶσα.

— 'Ο πατήρ μου, αὐτὸς οὗτος εἶναι πρόγονος ἑαυτοῦ καὶ ἐπομένως δὲν ἔχει ἀνάγκην ὅλων τῶν εὐρωπαϊκῶν ραχῶν.

'Ητο λοιπὸν ἡ ὄμιλοῦσα θυγάτηρ τοῦ Μάκφερσων. 'Ο Μάρκελλος παρετήρησεν αὐτὴν μετὰ μεγαλειτέρας προσοχῆς. 'Ητο ώραιοτάτη, ξανθὴ μετὰ καστανῶν ὄφθαλμῶν, ὀσφύος λεπτοτάτης, χειρῶν καὶ ποδῶν μικροσκοπικῶν. 'Η θυγάτηρ ἐκείνη μεταλλουργοῦ, γεννηθείσα ἐν ἐποχῇ δυστυχίας, εἰχε τὸ ἔξωτερικὸν βραστιλίσσοντα. 'Αναμφιβόλως ἡ πενθοῦσα νεάνις, ἦτις ὅμως δὲν ὀμίλει, ἥτο σύντροφος αὐτῆς, ἄλλα καὶ ἐκείνη, ἐφαίνετο ώραιά, δὲν ἐπρόσεξεν ὅμως εἰς αὐτὴν θαυμωθείσεις ἐκ τῆς χαριεστάτης παρουσίας τῆς δεσποινίδος Κάτ.

'Η δεσποινίς παρεκάλεσε τὸν Μάρκελλον καὶ διηγήθη αὐτῇ ὅλον τὸ ιστορικόν ἐγέλασεν, ἄλλη ἐγέλασε γέλωτα συγγνώμης ἐπὶ τῇ ἀδυναμίᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς, ὑπεσχέθη νὰ τηρήσῃ σιγῆν καὶ ἐξήτασε τὰ τετελεσμένα ἥδη ἔργα. 'Η εἰκὼν τῆς ἐποχῆς τῶν Στουαρτῶν ἥρετεν αὐτῇ πολύ, δὲν ἀπέδειξεν ὅμως ὅτι ἀνακαλύπτει ἐν αὐτῇ ὅμοιότητά τινα πρὸς τὸν ζωγράφον.

— Δὲν θὰ μᾶς ζωγραφήσοτε ὅμως καὶ θηλυκοὺς προγόνους; Αἴθουσα φέρουσα τὰς εἰκόνας μόνον ἀρρένων προγόνων ἔχει τι τὸ πληκτικόν.

— Κ' ἔγω εἰμαι τῆς ἴδεας σας, δεσποινίς, ἄλλα πῶς νὰ κάμω ὅνειρα προτύπων;

— Θὰ χρησιμεύσωμεν ἡμεῖς ως πρότυπα, δὲν ἔχει οὕτω, Μινῆ; 'Ηλθαμεν ἐδῶ εἰς τὸν πύργον ν' ἀναπνεύσωμεν ὅλιγον, κατόπιν τῶν κοπώσεων. τὰς ὄποιας ὑπέστημεν ἐν Σαρατόγχα, ἐπομένως πρέπει ἡ ἀνέπαυσίς μας νὰ χρησιμεύσῃ εἰς κάτι τι, ἔπειτα θὰ εἶναι λίαν εὐχάριστον νὰ μεταμφιεσθῶμεν. Σᾶς παρακαλῶ, τι γυναικείους ἴματισμοὺς ἔχετε;

'Ο Μάρκελλος, κατόπιν τῆς σκηνῆς ταύτης, δὲν ἐσκέψατο πλέον τὰς εἰς Νέαν Υόρκην ἐκδρομάς. Παρετήρησεν ὅτι καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸν βίον οὐδὲν παρετήρησεν ώραιότερον τῶν φθινοπωρινῶν φύλλων τῶν δένδρων τοῦ παραδείσου, ἐρυθρῶν, πυρρῶν, χρυσῶν, μόδις ἀναμεμιγμένων μετ' ἄλλων σκοτεινοτέρων χρωμάτων. 'Η ώρα τοῦ ἔτους ἥτο ἔξαισια, ἡ ἐσπέρα ὀρκούντως δροσερή, ὥστε τὸ πῦρ νὰ καθίσταται εὐχάριστον, ἐνῷ αἱ ἡμέραι ἥσκαν θερμαῖς ἔτι καὶ ὁ ἥλιος ἥκτινοθύλει. Τίς λοιπὸν ἐτόλμησε νὰ κατηγορήσῃ τὸ κλίμα τῆς ἀξιολατρεύτου ἐκείνης χώρας;

Ι Ι Ι.

'Η οἰκία δὲν διετέλει πλέον ἐν σιγῇ. 'Η κ. Μάκφερσων μετὰ τῶν νεωτέρων αὐτῆς τέκνων εἶχεν ἔλθει εἰς τὸν πύργον ὅλιγας ἡμέρας μετὰ τὴν πρωτότοκον αὐτῆς θυγατέρα, ὃ δὲ κ. Μάκφερσων εὑρίσκετο ἔτι ἐν τῇ πόλει μετὰ τῆς δευτεροτόκου Λευκῆς. Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἡ ἀπόλυτος κυρία τοῦ μικροῦ ἐκείνου βασιλείου ἐφαίνετο οὖσα ἡ ώραιά Κάτ. Περιεποιεῖτο τὴν μητέρα αὐτῆς, ἦτις ἥτο γυνὴ ὅλιγον σκυθρωπὴ καὶ ἡσχολεῖτο μόνον περὶ τοῦ ὑστεροτόκου αὐτῆς τέκνου. 'Η Κάτ ἐπαρουσίασεν αὐτῇ τὸν

νέον ζωγράφον, ἀλλ' ἀκριβῶς οκτὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἡ κ. Μάκφερσων ἔπασχεν ἐξ ἡμικρανίας, ἐκ δὲ τῆς συμπεριφορᾶς αὐτῆς ὁ Μάρκελλος ἐνόησεν ὅτι οὐδὲμιάν ἐποιεῖτο διάκρισιν μεταξὺ ἀπλοῦ βαρφέως, βάψαντος διὰ κονιάματος ἀπλοῦ τοίχους τινὰς τοῦ πύργου, καὶ ἐνὸς ζωγράφου, κεκτημένου ὥπωσδήποτε προτερήματα. 'Ἐκ τούτου προσεβλήθη ἡ φιλοτιμία αὐτοῦ, δὲν δυσηρεστήθη ὅμως παρατηρήσας ὅτι ἡ κ. Μάκφερσων δὲν είχεν ιδίαν θέλησιν. 'Οταν ἔμαθεν ὅτι ἡ θυγάτηρ αὐτῆς σὺν τῇ φίλῃ της ἐχρησίμευσον ως πρότυπα τῷ ζωγράφῳ, δὲν ἐφάνη ἐκπλαγεῖσα, οὔτε συγκινηθεῖσα, περιωρίσθη δὲ μόνον νὰ εἴπῃ:

— Πρόσεξε, Κάτ, νὰ μὴ κουράζησαι. 'Εφέτος ἐχόρευσες πολύ, καὶ ὁ πατήρ σου ἐπιθυμεῖ νὰ ησυχάσῃς ὅλιγον.

Τὰ πράγματα ἔβαινον θαυμασίως ἐπὶ τινὰ καιρόν. 'Η Κάτ εἶχεν ἐκλέξει ἴματισμὸν φερόμενον ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῆς Ελισάβετ, ὃ ὅποιος προσηρμοῦσετο αὐτῇ θαυμασίως. Τούναντίον δὲ ἡ φίλη αὐτῆς, εἶχεν ἐκλέξει κουκκερικὸν ἴματισμὸν τῆς ἐποχῆς τοῦ Οὐίλιαμ Πέν, ἦτοι ἐσθῆτα ἀπλῆν φριοῦ χρωμάτος, ἐπανωφόριον λευκόν, σταυρωτὸν ἐπὶ τοῦ στήθους, πίλον τῆς ἐποχῆς τοῦ αὐτοῦ καὶ φριοῦ χρωματισμοῦ ἀνευ στολισμῶν, οἵπερ θὰ ἀπέκρυπτεν ἐξ ὅλοκληρου τὸ ώραιον αὐτῆς πρόσωπον ἐάν μὴ ἐκράτει αὐτὸν εἰς τὴν χειρα.

— 'Εν τῷ προσώπῳ αὐτῆς ἔχετο η σειρά τῶν πουριτανῶν προγόνων. 'Ο Μάρκελλος εἶχεν ἀκούσει πολλάκις λόγον γεννόμενον περὶ τῶν ἀμερικανικῶν ἥθων, πολλάκις ως πολλοὶ τῶν συμπατριωτῶν αὐτοῦ τὰ ἐμυκτήρισταν, οὐδὲμιᾶς ἐννοῶν τὰ ἥθη ἐκείνα, ἐξωτερικῶς τολμηρὰ φαινόμενα, ἀπερ ὅμως ἔκρυπτον τὸ πράγματι ἀπλοῦν καὶ πράγματι τίμιον. 'Η Κάτ καὶ ἡ φίλη αὐτῆς λίαν ηγαριστοῦντο ἐκ τῆς μετὰ τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου συνδιαλέξεως, ἀνδρὸς ἀνεπτυγμένου καὶ μεμορφωμένου, προερχομένου ἐκ χώρας ἀγνώστου ἔτι καὶ περὶ τῆς ὄποιας ἀπέτεινον αὐτῷ μυρίας ἐρωτήσεις. 'Ο κόσμος ὅλοκληρος θὰ ἡδύνατο ν' ἀκούσῃ τὰς συνδιαλέξεις, αἵτινες ἔλαθον χώραν ἐν τῇ αἰθούσῃ ἐκείνῃ. Καθόσον ἡ οἰκειότης ἐκρατύνετο, ὁ Μάρκελλος ἔξι ἐπιποτικοῦ αἰσθήματος ἡσθάνετο ἑαυτὸν ἡναγκασμένον νὰ σέβηται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τὰς νεάνιδας. 'Ητο τιμιώτατος νέος, διόπερ δὲ καλλίτερον, ἐγίνωσκε νὰ ἐκτιμᾷ τὴν παρ' ἄλλοις ἀπαντώσαν τιμιότητα. Τὰ ἐλεύθερα καὶ διαμῆτρη βλέμματα τῶν νεανίδων οὐδὲμιάν ἀπέκρυψαν ὅπισθοδουλίαν.

— 'Εν τούτοις ὑπῆρχε διαφορά τις. 'Η Κάτ ενρέθη εἰς πλειότερας ἡ φίλη αὐτῆς συναναστροφές, ἥτο συνειθύμενη ν' ἀκούῃ κολακείας καὶ ἐπαίνους, ἄλλως τε βλέπων τις αὐτὴν δὲν ἡδύνατο νὰ πράξῃ ἄλλως, διότι τὸ πᾶν ἐν αὐτῇ προεκάλει τὸν θαυμασμόν. Εἶχε πειράν της κομψοπεπείας, κομψοπεπείας προσιδιαζούσης ταῖς νεάνισιν, ἡς ὅμως ἐστερείτο ἡ φίλη αὐτῆς. 'Ο Μάρκελλος ἐνόει βεβαίως τὴν διαφορὰν ταύτην. Διότι ἡ μὲν Κάτ ἡτο πλουσιωτάτη, ἐνῷ διὰ τὴν ἄλλην ἥτο πεπεισμένος ὅτι ἡτο πτωχότατη, θὰ ἡτο δὲ πιθανῶς ὅρφανη προσληφθεῖσα ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς ἀρχαίας συμμαθητρίας αὐτῆς. Δὲν ἡδύνατο νὰ πιστεύῃ ὅτι ἡτο παιδαγωγὸς πληρονομένη διὰ τὰς ὑπηρεσίας αὐτῆς, διότι ἡ μεγάλη ἀγάπη μεταξὺ τῶν δύο ἦν τραχὸν δείγμα ὅτι ἡσαν ίσαι πρός ἄλληλας. 'Ενιστε μάλιστα ἡ φίλη προσελάμβανεν ὑφος συμβούλου ἡσυχῶς ἐπιπλήττοντος, ἦν δὲ κατὰ ἐξ μηνας μεγαλειτέρα τῆς ἄλλης.

— Ως ἐπὶ τὸ πολὺ αἱ δύο φίλαι ἥρχοντο ὅμοι ἀμφότεραι, ἐνίστε ὅμως ἡ μία ἀφικνεῖτο ἀνευ τῆς ἄλλης ὥπως χρησιμεύσῃ ὡς πρότυπον τῷ ζωγράφῳ, ἄλλοτε πάλιν ὅλοκληροι παρήχοντο ἡμέραις χωρίς ὁ Μάρκελλος νὰ ἰδῃ οὐδὲν τῶν χαριέντων αὐτοῦ προτύπων. Τοῦτο προήρχετο ἡ διότι εἶχον ξένους ἐν τῷ πύργῳ ἥρχοντας σκυθρωπὴν χαροφάφων. Αἱ ἡμέραι αὖταις ἐφαίνοντο αἰῶνες ὅλοκληροι τῷ νεαρῷ ζωγράφῳ, τότε δὲ μηνάμενος νὰ ἔργασθῃ διηρωτάσθω μὴ ἦν ἐρωτούηπτος. Είτα ἐμυκτήριζεν αὐτός ἑαυτὸν ἐπὶ τῇ παραφροσύνῃ τοῦ ταύτη. 'Ἐρωτοληπτος! αὐτός, ἀπλοῦς ζωγράφος ἀνευ δόσοιον, καὶ ἐρωτοληπτος τῆς θυγατρός ἀνδρὸς κεκτημένου μεταλλείον ἀργύρου! οὐδέποτε! Βε-

Θαίως ήτο εύχροιστον νὰ διέρχηται ἀπαξὶ κατὰ δύνω ἢ τρεῖς ἡμέρας εὐχρόιστον πρωΐαν μετὰ νεκνίδος ὥρας αἱ οἱ ἔωτες, ν' ἀκούῃ τὴν ξενόφωνον αὐτῆς προφορὰν ἢ νὰ προξενῇ αὐτῇ γέλωται διὰ τῆς κακοφάνου αὐτοῦ προφορᾶς, διατί ή συνδιέλεξις ἐγίνετο κατὰ τὸ ἡμίσυο γχλλιστὶ καὶ κατὰ τὸ ἡμίσυο ἀγγλιστὶ ἀλλὰ τοῦτο μόνον τὸ εὐχρόιστον ὑπῆρχεν, ἢ δὲ καρδία του δὲν ἔπειλεν δικαίην ἀπλησίαν ἢ Κάτ. Ἐὰν ἡγάπη τὴν φωτοβόλον καὶ εὔθυμον Κάτ, ἡγάπην ὅμως, ἔξι ἵσου καὶ τὴν μετριόφρονα αὐτῆς φίλην. Κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν μόλις ἡτένισε πρὸς τὴν φίλην τῆς Κάτ, ἐπειδὴ ὅμως ἐχρησίμευεν αὐτῷ ὡς πρότυπον ἡτο ἡναγκασμένος νὰ τὴν παρετήρῃ συχνότερον καὶ μετὰ προσοχῆς. Τότε λοιπὸν παρετήρησεν ὅτι εἶχε ὄρθικλημοὺς βαθέος φοιοῦ χρώματος, γλυκυτάτους, χαρακτηριστικὰ λεπτὰ καὶ κανονικά, κούμην καστανόχρουν πλούσιαν καὶ λεπτοτάτην ὡς ἡ μέτεξ. Τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς Κάτ ἦσαν ἐξ ἐκείνων, τὰ ὄποια δὲν ἔχει τις ἀνάγκην νὰ ἔξετάσῃ μετὰ προσοχῆς. Εἶχε μᾶλλον τὴν ἐξωτερικῶς ἐντύπωσιν προξενοῦσαν καλλονήν ἢ τὴν ἀληθήν, καὶ ὅμως οἱ πάντες πρώτων αὐτήν παρετήρουν καὶ οὐχὶ τὴν φίλην αὐτῆς.

Ο Μάρκελλος ειργάζετο τὰς εἰκόνας χρό τριῶν ἥδη ἐδομέ-
δων καὶ οὐδεμίαν ἔλαθεν ἐπὶ πλέον πληροφορίαν περὶ τοῦ προ-
τύπου αὐτοῦ, ἐπομένως ἡ περιέργεια αὐτοῦ καθίστατο μεγαλει-
τέρη. Η φίλη τῆς Κάτ, ἡ ὄνομα την Μιννή, μολονότι φέρουσται ἰμα-
τισμὸν μέλχων ἐφρίνετο ὅμως ὡς εἰθισμένη εἰς τὴν πολυτέλειαν.
Αλλ ὁ Μάρκελλος ἔξηγει τοῦτο ἐκ τοῦ ὅτι διεβίου μεταξὺ ἀνθρώ-
πων πλουσιωτάτων καὶ ἐπομένως ἐάν, κατόπιν ἡναγκάζετο νὰ
κερδήσῃ μόνη τὰ πρόστιο τὸ ζῆν θὰ τῇ ἐφρίνετο τοῦτο πιθανῶς λίαν
σκληρόν. Ἐπι τέλους πιθανὸν νὰ ἡπατήθῃ, πιθανὸν νὰ μὴ ἦτο
τόσον πτωχὴ ὅσον ἐνόμιζεν. Η συνδικλέξις ἐν γένει περιωρί-
ζετο εἰς ἀντικείμενα, τάξοποια οὐδεμίαν ἥδυνκαντο νὰ παράσχωσιν
αὐτῷ ἔνδειξιν ὅπως λύσῃ τὴν ἀπορίαν του. Οὕτως ώμιλουν περὶ
βιβλίων ἀπερ ἐκκέτερος ἀνέγνω, περὶ τῶν εὑρωπαῖκων ἥθων, περὶ
τῶν ἐπισήμων ἀνδρῶν τοῦ Παλαιοῦ κάσμου. Οὐδέποτε ή Μιννή
ώμιλει περὶ ἔαυτῆς, ἡ δὲ τοιαῦτη αὐτῆς ἐπιρύλακτις ἔξηγειτο ἐκ
τοῦ πενθίμου ἰματισμοῦ, ὃν ἔφερε. Τούναντίον ή Κάτ ἡγάπα νὰ
ὅμιλῃ πολὺ περὶ ἔαυτῆς καὶ περὶ παντός, ὅ, τι ἐνδιέφερεν αὐτὴν
ἐμμετώπισες ἡ ἀκέστως.

Ο Μάρκελλος, ἐπωφελούμενος σιγῆς ἐπὶ τινας στιγμὰς παρτχθείσης, εἶπεν χροτόμως πως ήμέρχτι τινὰς εἰς τὴν Μιννῆ.

— Ἡσθε μετὰ τῆς δεσποινίδος Μέλιχερσων ἐν τῇ σχολῇ, δε-
σποινίς;

— Μάλιστα ἐπὶ πολλὰ ἔτη, ἐγώ δῆμως εἰχον εἰσέλθει εἰς τὴν σχολὴν πρὸ ἑκείνης. ¹ Ήμην πολὺ μικρὸς καὶ δὲν εἶχον μητέρα. Ἡ διευθύντρια τῆς σχολῆς, ἡτις ἡτο συγγενής τοῦ πατρός μου, ὅσ- τις κατ' ἑκείνην τὴν ἐποχὴν δυσκόλως ἐκέρδαινε τὰ πρός τὸ ζῆν, ἐπρότεινεν αὐτῷ νὰ μὲν σπουδάσῃ διὰ νὰ χρησιμεύσω κατόπιν βοη- φὸς αὐτῆς, ἀνευ τούτου δὲν θὰ ἔξεπαιδευόμην ἐν σχολῇ, ὅπου τὰ δίδαχτρα εἶναι ὑπέρογκα.

Εἶχεν εἰπεῖ πάντα ταῦτα μετ' ἐκτέκτου ἀπλόστητος, ἥρα δὲν
εἶχεν ἀπαχτηθῆ ἐκείνος, διότι πρέγματι ἡ Μιννή ἦτο πτωχὴ καὶ
εἰργάζετο ὅπως ζήσῃ. Διηρωτάτο τότε ἐξὸν ἐν Γαλλίᾳ, μεταξὺ δύο
νεκρίδων, ὃν ἡ μία πλουσιωτάτη, ἡ δ' ἄλλη πτωχοτάτη, θά-
υπηρχε τοιαύτη ἴστητης, οἷα ἡ μεταξὺ τῶν δύο ἐκείνων Ἀμερικα-
νίδων υφισταμένη. Καὶ δημως ἐν Ἀμερικῇ τὸ χρῆμα θεωρεῖται ως
τὸ διακριτικὸν σημείον τῶν μεγάλων κοινωνικῶν τάξεων.

— Καὶ δὲν φοβεῖσθε, ἐξηκολούθησεν ὁ Μάρκελλος, μήπως αἱ διακοπὴι αὗται, ἃς διέρχεισθε ἐν πολυτελείᾳ, χρησιμεύσουν ὥστε μετὰ δυσχερείας εἰτα νὰ ἐπιδοθῆτε εἰς τὴν ἔργασιαν; Συγχωρήσατέ μοι ἔχαν τὸ ἐνδιαφέρον, ὅπερ μοὶ ἐμπνέει τὴν ἔρωτησίν μου, μὲ καθιστᾶ ἀδιέκριτον.

Πρόχειρατί δέ ή Μινηή εἶχεν ἐρυθρίασει ὀλίγον, ἐφαίνετο ως ἐκπεπληγμένη καὶ ἐμπερίστατος, ἀμέσως δὲ συνῆλθε καὶ μετὰ Θελκτικοῦ μειδιάματος ἀπήντησεν.

-- Ὁχι, δὲν φοβοῦμαι.

Ἐπεκράτησε σιγή, καθ' ἣν ἀμφότεροι ἐφαίνοντο ἐστενοχωρημένοι, ἐκείνη δύνατος εἶτα ἐξηιδούθησεν ὡσεὶ ἐξωτερικεύουσα τὰς σκέψεις, συνεπείχ τῷν ὄποιών εἶχε συσπάσει τὰς ὄφρους.

— Ἐσκέφθην πολύ, κυρίως ἀφ' ὅτου είμαι ὄρφανή ὁλοσχερώς καὶ ὁ θέντας τοῦ δυστυχοῦς πατρός μου μὲν ἀφῆσε κυρίαν νὰ διειθύνω μόνη τὴν τύχην μου. Αἱ πλούσιαι νεκνίδες, ὡς ἡ φίλη μου Κάτ, ἐπὶ παραδείγματι, ζῶσιν ἐν τοιούτῳ θορύβῳ καὶ τόσον μυταξιοσχόλως, τόσον ἀσχολούνται περὶ μηδαμινὸς πράγματα, ἀπερ οὐδὲν ἔχουσιν οὐσιαστικὸν ἀποτέλεσμα, ἐκτὸς ἐὰν ἀληθῆς γάμος (ἐννοῶ γάμον ἴδεωδη, ἐξ ἐκείνων, οὓς σπανίως ἀπαντῶμεν), ἐὰν λοιπὸν ἀληθῆς γάμος ἀποσπάσῃ τὴν πλουσίαν ἐκ τοῦ κοσμου, ὥστε δι' ἐμὲ εἶναι ἀξιαι οἴκτου.

— Καὶ δημοσίες φαίνονται, ἐὰν δύναμαι ἐκ τῆς μιᾶς νῦν κρίνω περὶ πασῶν, εἰπεν ὁ Μέρκελλος γελῶν, ὅτι εἶναι λίαν ηὔχαριστη-
μέναι ἐκ τῆς τύχης των. Τί ἀπαντᾷ ἡ δεσποινίς; Κατ εἰς αὐτὰς
τὰς σκέψεις σας;

— Μὲ περιγελᾶ, ώς καὶ σεῖς αὐτὴν τὴν στιγμήν, κύριε Λε-
ροῦ, ἀπόντησεν ἡ Μίνωνη γελῶσκ· μὲν ἀποκαλεῖ φιλόσοφον, ώς καὶ
σεῖς εἰσθε ἔτοιμος αὐτὴν τὴν στιγμήν νὰ πρέψῃτε. Ἐν τούτοις
σᾶς βεβιώ ὅτι αὐτά τὰ ὄποια σᾶς λέγω τώρα τὰ σκέπτονται
ἀπαρχαλλάκτως πολλοὶ ἀνδρες καὶ γυναικες. Ὁ μεγαλείτερος τῶν
κινδύνων τοῦ τόπου ἡμῶν εἶναι ἡ μεγάλη πολυτέλεια· ἡ πολυ-
τέλεια κυρίως τῶν γυναικῶν καὶ πρὸ πάντων τῶν δεσποινίδων.
Πιθανὸν νὰ μυκτηρίσητε πάλιν σοσιαλίστριαν, ἡ δοία ἀκόμη δὲν
ἔφθασεν εἰς τὴν νόμιμον αὐτῆς ἡλικίαν, ἀλλά, κατ' ἐμέ, μέγας
πλοῦτος δὲν εἶναι τι ἔτερον ἢ ἀπλὴ παρακαταθήκη, ὁφείλει τις
νὰ δώσῃ λογαριασμὸν αὐτοῦ θάττον ἢ βράδιον. Η πτωχεία, ἥτις
έγγιζει τοὺς ἑκατομμυριούχους, δικαιοῦται νὰ καταρρέται αὐτούς,
ὅ δὲ ἑκατομμυριούχος, δοτις δὲν φροντίζει νὰ βοηθῇ τοὺς πτω-
χούς, εἶναι κακούργος. Αὗται εἶναι ἀλήθειαι νέαι, τὰς εὑρίσκει
ὅμως τις πανταχοῦ. "Ο, τι ὅμως θὰ ἥτο πολὺ νέον, εἶναι νὰ ἰδῃ
τις αὐτάς ἐφαρμοζούμενας, οὐχὶ ὅμως ἀκροθιγώς πως ἀλλὰ πράγ-
ματι· καὶ καθ' ὅλοκληρίαν.

Ἡ Μιννὴ, ὑπὸ τὸν κουκκερικὸν ἴματισμὸν αὔτης, ἐφαίνετο ὡς ἐμπνεομένη.

— Ἀλλὰ, ἀπήντησεν ὁ Μέρκελλος γενόμενος καὶ οὗτος σο-
βαρός, τι ζητεῖτε ἐξ τῆς φίλης σας; ὁ πλοῦτος τοῦ πατρὸς αὐ-
τῆς δὲν είναι ιδικός της.

— "Οχι, άλλ' έχει μεγάλην ἐπιφροήν ἐπὶ τοῦ πατρὸς αὐτῆς, ἀγει καὶ φέρει ἄπασαν τὴν οἰκογένειαν. Ἐὰν ἔλεγε, «Δότε καθ' ἔκκστον ἕτος μέρος, τὸ δὲ μέρος τοῦτο θά. ἡτο σπουδαίον, εἰς νο-
σοκομεῖον, ἰδρύσατε φιλανθρωπικόν τι κατάστημα οἰνδήποτε,
ὅπερ θὰ σᾶς βοηθήσω νὰ διευθύνητε», ὁ πατὴρ αὐτῆς θὰ τὸ ἔ-
πραττε, ως θὰ ἔδιδεν αὐτῇ ἀδέμαντας ἐὰν τῷ ἔζητει. Τοιουτο-
τρόπως θὰ εἶγεν ἐπασχόλησίν τινα, θὰ ἔβοιθει τοὺς πάσχοντας,
θὰ ἐπρομήθευεν ἐργασίαν εἰς τοὺς ἑνδεεῖς, ἀλλὰ δυναμένους
νὰ ἔργαζωνται, ὅλα δὲ ταῦτα δὲν θὰ τὴν ἡμέραδίζον ὥστε νὰ ἦ-
ναι ώραία καὶ θελτική ὅσον καὶ γυνὴ τοῦ κόσμου καὶ χαρίεσσα.
Τουλάχιστον ὅμως ἐκάστη ἡμέρα δὲν θὰ ἡτο δι' αὐτὴν ἡ πανο-
μοιότυπος ἀντιγραφὴ προγουμένης, παρερχομένης μόνον εἰς ἐπι-
σκέψεις καὶ ἀντεπισκέψεις, εἰς τὴν δαπάνην ποσῶν σπουδαίων
μέχρι γελοίου ἄνευ ἀνάγκης, εἰς τὸ νὰ κάμη τοὺς ἀνδρας νὰ
γάνουν τὰ λογικὰ των ἐξ ἀπλῆς μόνον περιεργείας.

— Εἰσθε αὐτοτρά διὸ τὴν καλλιτέραν φίλην σας, εἶπεν ὁ Μάρκελλος ψυχρῶς.

(Αχαλούφει)

Ο ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ.